

263

Wyl. Palat. 062

026679
EPISTOLA PASTORALIS

AD

CLERUM ET POPULUM UNIVERSUM

TRICARICENSIS

DIOECESOS

**ROMAE
TYPIS PHILIPPI CAIRO
MDCCCLIX**

FR. SIMON SPILOTROS

ORDINIS BRUNNARUM VIRGINIS MARIAE DE MONTE CARMELICO

DEI ET SANCTAE SEDIS APOSTOLICAE GRATIA

EPISCOPUS TRICARICENSIS

SSMI DOMINI NOSTRI PII PAPAE IX

PRAELATUS DOMESTICUS AC PONTIFICIO SOLIO ASSISTENS

VENERABILIBUS FRATRIBUS, DILECTISSIMIS IN CHRISTO FILIIS
UNIVERSO CLERO ET POPULO SUAE DIOCESEOS

SALUTEM ET PACEM A DOMINO SEMPER TERNAM

Nil optabilius contingere mihi poterat, qui licet immeritus vester renuntiatus Episcopus spiritu prius quam corpore praesens verba proferam, quae vere spiritus, et vita sunt.

Quae accepi a Domino tradam vobis, quae mihi quae vobis Deus suggeret memoratu digna in aperto promam. Cujus quidem rei certiores eritis bene attentes qua ex civitate debitum hoc pastoralis persolvatur officii.

Quod summopere inhiabat flos ille grecae eloquentiac, splendidus Ecclesiae Doctor Joannes Chrisostomus, Romam adire non ob praeclera, quibus condecoratur monumenta, sed ut mens animusque solaretur gloriosa Apostolorum Principum invisendo sepulera, hoc mihi veluti a pueris datum fuit. Relictis enim amicis patria parentibus petivi Romam, religiosaque illi familiae nomen dedi, quae a monte Carincli nomen assumpsit, et tutela regitur immaculatae Virginis Mariae, quae semper adsutura promisit, qui insigni sacri sui scapularis ornarentur. Neque immerito arbitror, ejusdem Binae Virginis ope factum, ut firmiores sibi atque Ecclesiae haberet

qui speciali suo essent protegendi studio, domesticas eorumdem aedes fuisse constitutas prope Vaticanum, ex quo divina procedunt oracula, quod propter potentiores principaliatatem tenentur omnes adire, penes quod Maximus ille honoratur, et praest, Cui in persona Petri et hodie dicitur « Super hanc petram aedificata est Ecclesia mea » unde Roma latius praesidet religione divina, quam dominatione terrena.

Hinc si emenso studiorum curriculo doctorali laureata in Sacra Theologia quam in utroque Jure sui condecoratus, si quid in Ecclesiasticis disciplinis profecerim, non meo ingenio ac laboribus, sed Bñae Virginis tribuendum patrocinio. Si in Romano Archigymnasio per plures annos Moralem edocuerim Theologiam, si inter Romani Cleri Examinatores cooptatus qui idonei essent, admittendi, qui vero scientiae defectu a Sacerdotio repellendi judicavi, si Apostolicae Datariae Theologus, firmam potui semper gerere animum, ut digniores ad Ecclesiastica beneficia eligerentur, si Consultor sacrae Congregationis supra Disciplina Regulari, quantum in me fuit curavi, et studui, ut servarentur quae jure sunt constituta, si in Patriarchali Vaticana Basilica Poenitentiarii munere fungens fidelium vulnera curare et lenire operae mihi pretium fuit, munificentiae et largitati PII IX. P. O. M. potissimum tribuendum ut eligerer, quod haec omnia perfecerim, Bñae Virginis patrocinio et tutelae referendum.

Mecum vero reputans Episcopale onus angelicis etiam humeris formidandum voce et opere quantum potui contendi, ut tam gravi sustinendo oneri imparem me ostenderem. Actus obedientia tandem, veluti alter Samuel ad Deum versus conclamavi. « Loquere Domine, audiet servus tuus ». Itaque quae mihi, quae pro vobis enunciarit Deus accipite nunc, ut edoceamini.

Te ipsum praebe exemplum bonorum operum, sed prae-
sertim in doctrina sana, in gravitate morum, omnibus esto
vigilans, memento judicium durissimum qui praecet subes-
se, time ne cum venerit Princeps Pastorum, quin immar-
cescibilem coronam reddat, Te minus habentem inveniat.
Haec sunt verba, quae ad meas insonuerunt aures vix ac
episcopalicharaktere me neverim insignitum. Quae cum mente
semper sint revolvenda, paterna charitate complectar omnes;
at in vitiis effugandis, in scandalis vitandis, in impediendo
quidquid in commissi mibi gregis perniciem converti pote-
rit, forti animo nihil incuriosius omittam.

Haec ad Episcopum pertinent, quae vestra sunt audite,
et narrabo quanta Deus fecerit animabus vestris.

Ab intimo Episcopi consilio, immo ipsius Senatum con-
stituentes estis vos Cathedralis Ecclesiae Canonici; graviora
vobiscum erunt peragenda negotia. Attamen consilia vestra
nec recta, nec tuta erunt nisi procedant a Patre luminum,
qui studio et pietati attendantibus gratiam suam nunquam
denegabit. Ad Ecclesiae tuenda jura divinarum litterarum,
Sanctorum Patrum, sacrorumque Canonum auctoritate fulci-
mur; sedulo his addiscendis attendite, recta erunt vestra
consilia, quia « Beati qui scrutantur testimonia Dei, et toto
corde exquirunt ea ». In dies augebitur pictas, si quae psallen-
do ore proferuntur mente excoigitentur, si divina operando
mystria cor inflanumabitur, si iu ecclesiasticis peragendis ri-
tibus sacrisque exequendis functionibus interior innotescat
spiritus, et populus per ea quae fiunt ad invisibilia meditanda
rapiatur. Haec est in vobis voluntas Dei quae semper bona
et beneplacens est. Sapientiae lumine illustrati, pietatis vir-
tute roborati consiliis vestris tutissime utar.

Praesidium et veluti manus dextera Episcopi Rectores
animarum sunt. Quotquot ad laboriosum hoc sed maxime

meritorium ministerium adlecti audite verbum Domini. « Pascite qui in vobis est gregem Dei non coacte sed spontanee forma facti gregis ex animo». Diu igitur noctuque adlaborare vestrum erit, cum diu noctuque possint oves suo indigere pastore. Non me latet portare vos pondus diei et aestus, cum sibi invicem succedant necessitudines, quibus urgetur populus. Maxime mihi cordi erit, ut pueri bene in primis rudimentis fidei imbuantur; arbor, quae solide infixas radices agit, crescit, vegetat, et ventorum impavide ferret ruinas. Attendite ne aper de silva ingrediatur, ut mactet et disperdat oves; ut Dei mandata prima sit populi lux, atque Ecclesiae praecepta ne quis contemnere audeat, sed serventur exactius; ut fideles cum frequentatione ad Sacra menta accedant. Optimum quidem erit ut oves Pastoris vocem frequenter audiant, et in diebus praesertim festivis divina explicando eloquia non in persuasilibus humanae sapientiae verbis, sed in ostensione veritatis populus quae recta sunt videat, et ad adimplenda quae vidit convalescat. Mementote quod qui erudiunt multos, tamquam stellae fulgebunt in perpetuas aeternitates.

Mundamini qui fertis vasa sacra » ajebat Deus veteribus Sacerdotibus et Levitis antiqui foederis. « Vos estis lux mundi, vos estis sal terrae » ait Dominus illis novi testamenti. Lux virtutibus ac bonis operibus, sal sapientia. Lucerna illuminabit posita super candelabrum, latens sub modio se ipsam obtenebrat, nec proficit ut illuminentur alii. Lucerna sub modio est Sacerdotium absque operibus, super candelabrum Sacerdotium virtutibus praeditum, quod veluti sol non est qui se abscondat a calore ejus. Sacerdotium sine scientia est sal infatuatum, scientia ornatum est sal quo servantur boni, atque impeditur quominus pravorum corruptantur erroribus.

Inanis excusatio esset, non ab omnibus publica ac pae-

cipua exercenda munera. Uberrimus est Dominicus ager, ac bonam gerenti voluntatem, nunquam aliquod desitum of- ficium. Desunt ne parvuli qui petunt panem? Quale dedecus pro vobis, pro Episcopo, pro universa Dioecesi ni essent qui frangerent eis! Desunt ne infirmi qui quaerunt spiri- tuali quodam pabulo adjuvari et solari? Quid de nostro mi- nisterio, si Sacerdotes, et Levitae praeterirent, atque expe- ctandum alienigenam, qui illorum calamitatum miserearunt! In carceribus detenti luenda delictorum poena non ne pejo- res fient, neminem audientes, qui moneat aptius omnia mala in hac vita sustinere, quam aeternis damnari suppliciis, su- pernae misericordiae fuisse opus, ut libertate privati, atque ab aliis liberati periculis possint levare se supra se, cogitare mala, quae patrarunt, et ad bonam frugem se convertere! Quan- tam Ecclesia, et publica societas a vobis referret utilitatem!

A prima die, qua ingressi estis sanctuarium Dei, ar- canam illam vocem audistis optimae spei adolescentes. Tu es pars haereditatis meae, Tu es qui restituci haereditatem meam mihi. Surculi estis succrescentis arboris. Sola arbor bona bonos fructus facit. Attende tibi et doctrinae. Haec Christi, et Pauli monita semper ante oculos vestros. Remi- niscar ego et illud ejusdem Apostoli, Manus cito nemini inn- posueris. Non pluribus sed benemoratis Sacerdotibus indiget Ecclesia ac populorum desiderium est. Si pietas deest, humor deest quo foecundatur arbor, si studium, non tam uberes pro- duceret fructus. Estote ergo veluti lignum quod plantatum est secus decursus aquarum daturum fructum tempore suo; sic efficiemini idonei ministri Christi et dispensatores myste- riorum Dei. Interim in vestro Episcopo parentem amantissi- mum excipite.

Manete in vocatione qua vocati estis; nemo mittens manum ad aratrum, et respiciens retro aptus est regno Dei » Sic ad vos cujuscumque religiosae familiae sitis loquebatur

Deus, quo primum solemnia vota nuncupasti. Religiosus status, Angelico Doctore docente, est perfectionis acquirendae, vestra tamen religiosa vota sunt ascensiones quas Deus disposuit in corde vestro, quibus ibitis de virtute in virtutem, atque inde videbitis Deum Deorum in Sion. Vita vestra sit utique in Christo absecunda, sed videant etiam opera vestra bona, et glorifcent Patrem vestrum. Inter vestibulum et altare plorate, et dicite: Parce Domine, parce populo tuo, sed etiam enitimi ut peccatores convertantur ad cor. Pura mente et sincero corde oblatum sit sacrificium vestrum, sed studete etiam, ut fideles debitibus dispositionibus divinorum mysteriorum participes fiant. Sic eritis virtutum omnium exemplar et speculum, ne inimici dabitis scandali offensionem, et ipse impius verberbitur aliquid dicere adversus vos. Studiis favendis aptioris sunt Religiosi viri, et eorum domus. A sacerdotalibus negotiis expediti, a mundanis illeccbris non icti, non deficientes quae virtui sunt necessaria, sculam studio possunt navare operam. In aedibus vestris librorum copia non deest, non desunt inter vos cum quibus conferre, ingenio exercendo nec scholasticae deesse possunt exercitationes. Levate quaco oculos vestros, videte quot miserrimis hisce temporibus evulgantur errores, quam falsae dissemi- nantur opiniones, quot perniciosi circumscruntur libri, quot vanis sophismatibus catholicae veritates impetuntur, quin- mo quomodo contenditur ut Christiana Religio e suo fun- damento evellatur, destruatur. Eritis ne speculatores tantum facti, unum vestrum eritne conticescere! Animum erigite consocii et filii carissimi. Parati ad bellum in promptu semper et acuta sint arma. Religiosus Antistes quantum in me erit curaturus, ut in religiosis domibus pietatis et sacrarum artium opera exerceantur.

Veni electa mea, columba mea, sponsa mea u. Sic in die mysticæ desponsationis, unicuique vestrum, sacrae Virgines

alloquebatur ad vos canticorum Dilectus. Quod Deo obtulistiſſ
liliuſſ, ſuavitatiſſ ſpargiſſ odorem; quas in manibuſſ geritiſſ lam-
padeſſ oleo plenaſſ et ardenteſſ, interioriſſ ſunt charitatiſſ indicia.
Mentiſſ puritaſſ, animi integritaſſ edoceant omueſſ, in Christiana
Religione eam eſſe virtuteſſ, qua ſervatur immaculatuſſ ab
hoc ſaeculo. Ardenſi illa charitaſſ a qua vera pax gignitur et
tranquillitaſſ ordinis, palam oſtendit melius eſſe diem unum
habitare in atriuſſ Domini, quam ſuper millia in tabernacuſiſ
peccatoruſſ. Vestri Epifcoſi ne oſliviſcamini, et larga illa
benedictio, quaſſe deſcendit ſuper veſtrum hortuſſ concluſuſ
et fonteſſ ſignatuſſ, univerſae Dioceſeſi ſit proſutura.

Deum timete, ſectauiſſi justiaſſ, quanſi haec verba va-
leant, Magiſtratus, Optiſtatiſſ, priuime ordinis ciues nunc
bene ſcrutamini. Timor Domini iuitiuſſ sapientiae eſt, qua
non in diuinis tantum, ſed et in humaniſſ obeundis negotiis
indigemuſſ oniueſſ. Hac deſcienſe quoſ in dubiuſſ anxia ha-
eſabit mens, in quoſ poterit iuſcere erroreſſ, cum non ſem-
per ſit optimuſſ quoſ videtur utiliuſſ? Iuſtitia juſ ſuum uni-
cuque reddit, qua propter efficit, ut bona et muñera non fa-
vore vel gratia, non ambitione vel perſonaruſſ acceſſione,
ſed vero conſcientiae preſcio diribeantur. Eccleſia et impe-
riuſſ, Religio et ſocietas conſociantur, et una ab altera ſu-
ſtentatur: Non veteruſſ ſed noſtroruſſ temporuſſ edoce-
muruſſ exempliſſ. Qui diuina aboſteri arbitrantur, expulſiſ verae ſa-
pientiae professoriſſ, oniueſſ recta agendi ratione, ac bona
arte in exiliuſſ acta, videant et agnoſcant ſi quid dein ho-
neſtum occurraſt!

Divites hanc Dei voceſſ ne contemnanti obtēſtor. « Di-
vitiae ſi aſſluant nolite cor apponere » quia facillime iuſcide-
tiſſ in tentationeſſ et in laqueuſſ Diaboli. E contra ſi veſtri
theſtauri in manus pauperuſſ deportantur, ſi pecunia veſtra
aſſcondita erit in ſinu viduaruſſ, et pupillorū, aliorum-
que, qui fodere non valent, et mendicare erubuſcunt, tale

e pecunia vestra effulget lumen, quo ridebitis in die novissimo.

Veros Christi fideles Ecclesia, optimos cives habitura erit societas, si Patres familias mente revocaverint, quae dixerit Deus, cum ipsis e sacro fonte abluti relati fuerint infantes. « Scrva mihi puerum istum ». Mihi et non vobis solum, ut in ea permaneant sanctitate et justitia, qua regenerati ad vitam perducentur aeternam; mihi et non Mundo, ne ab ejus temptationibus allicantur; mihi, et non demoni, ut a peccatis eruantur. Religione itaque et virtutibus teneros eorum animos imbuite, discant a teneris unquiculis Deum esse super omnia diligendum, tanquam horrendum monstrum fugere peccatum. Et filii vestri erunt sicut novellae olivarum in circuitu mensae vestrae, et vos in coelis cum prole coronabimini.

Uni alterive coetui Verbum Dei non est alligatum, vult enim Deus omnes homines salvos fieri. Qui in sublimitate sunt audiant « Per me Reges regnant » Subditis « Obedite praepositis vestris et subjacete eis non propter iram sed propter conscientiam, quia omnis potestas est a Deo, non quia gladium portant, sed quia ipsi pervigilant quasi rationem pro animabus vestris reddituri » Matrimoniali foedere juncti « Viri diligite uxores vestras, mulieres subditae sint viris suis, ac se invicem diligant, sicut Christus dilexit Ecclesiam » Servi cum bona voluntate serviendum sicut Domino et non hominibus, Domini humiliter et patienter agendum, minas remittendas; cum unus sit Dominus omnium qui in coelis est. Operarii venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos.

Quae mihi vobisque Deus agenda praecepit ut fideliter adiunpleantur enixas effundere preces oportet. Tam singulari beneficio utique videmur immeriti; ast Immaculatam adeamus et pientissimam Dei, nostramque Matrem Virgineum Ma-

riam cujus sub titulo Cathedralis denominatur Ecclesia, Ipsa suos misericordes oculos ad nos convertet, nostrisque sedulo necessitatibus occurret. Una cum Bñna Virgine intercedant Angeli qui ad nostrae Dioeceseos custodiam missi sunt, ut nos illuminent regant gubernent. Intercedant generosi illi Viri qui pro Christo sanguinem fuderunt, Politus, et Pancratius Civitatis Patroni, aliique Sancti, quorum cineres tanquam pretiosa pignora in Cathedrali Templo asservantur. Ispis intercedentibus fiat ut amemus quod Deus praecepit, asséquamur dein quod promittit.

Charitas Dei sit diffusa in cordibus vestris, nostraque preces effundantur pro omnibus. Navicula Petri tot agitata fluctibus ne demergeretur invisibili Dei manu, et visibili Supremo in terris Rectore est erigenda. Orate ergo pro SSño Dño nostro PIO PAPA IX. ut qui tantam jam dederit latitudinem cordis det Ei etiam aureum illum gladium quo Ecclesiae hostes dissipantur profligantur destruuntur.

Gubernare populum, justa decernere, fideles habere subditos hodierna die non humani sed divini consilii est. Hoc vestris precibus praestet Deus Religione ac virtutibus omnibus praedito Regi nostro FRANCISCO II. Exaudiet Deus orationes vestras, cum conscientur maternae illi charitati, quae Dei visione perficitur; atque ut Ipsa virtutes omnes dum in vivis erat heroicē usque ad vitae exitum perseveranter exercuit, ita filio suo peramantissimo impetrabit, ut pace ac tranquillitate cum Augustissima ac spectatissima Uxore sua MARIA SOPHIA AMALIA atque universa Regia familia fruatur interius, exterius vero regnū suū regnum sit amoris fortitudinis et pietatis.

Non aliam et vos, nisi pro Ipso orare, referetis gratiam Viro Eñno ac Rñno HIERONYMO D'ANDREA S. R. E. Cardinali et Sublacensi Abbatii, qui ut septiformis gratiae Spiritus in me descenderet, milii manus imposuit, sacroque

chrismate delinivit. Tandem et pro me etiam orate, ut boni pastoris partes agens omne opus, omnesque labores, vitam ipsam Deo adjuvante pro ovibus meis impendam, ut cum tempus subitiae mortis advenerit de gloria retributionis hilarescam.

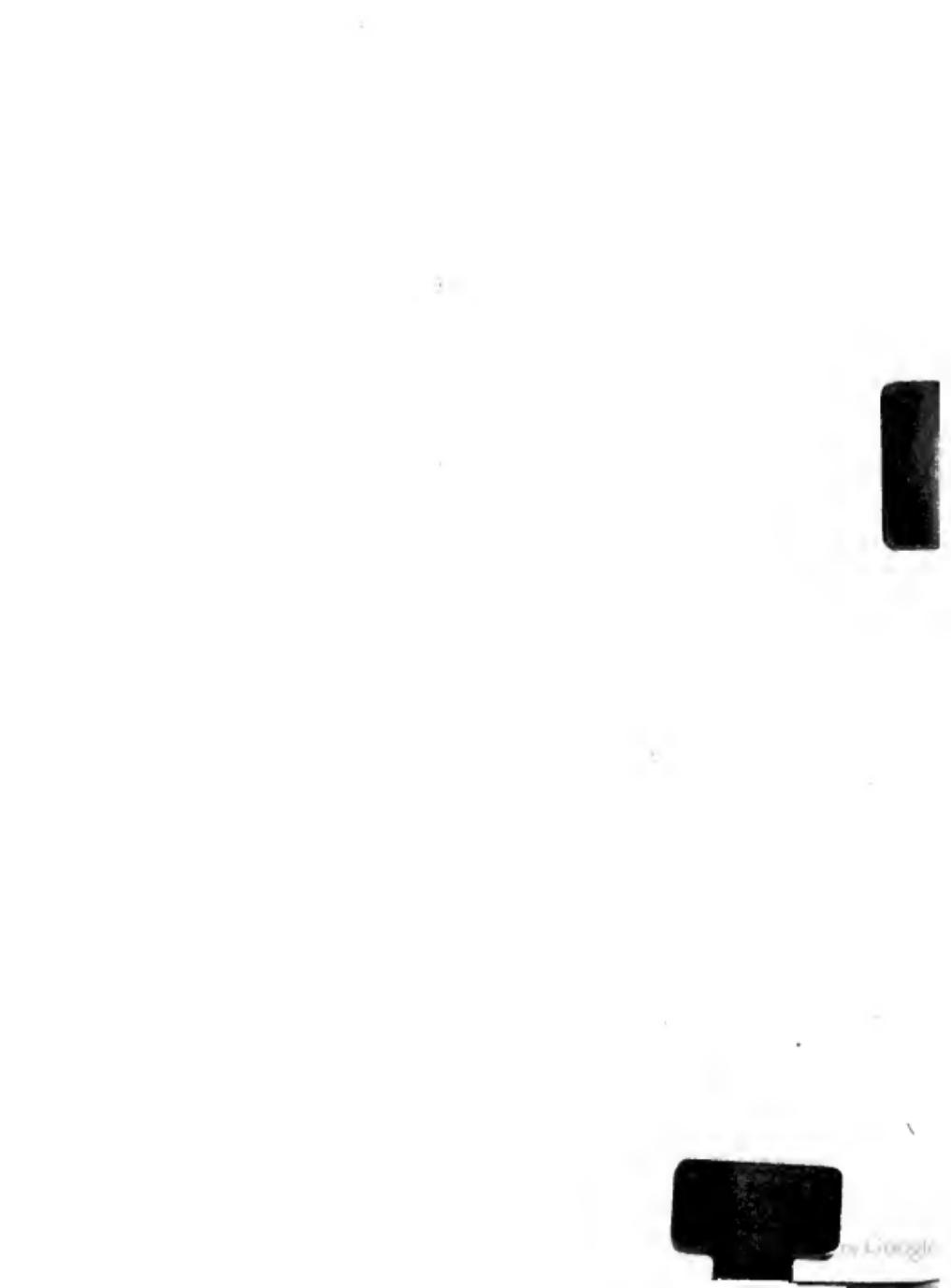
Gratia interim Domini nostri Jesu cum spiritu vestro.
Amen.

Datum Romae extra Portam Coelimontanam ipso die
nostrae Consecrationis et Solemnitatis Sacratissimi Rosarii
II. mensis octobris anni MDCCCLIX.

SBN 626629

BIBL
Vitt. Em

SUP
PALA

6